

21. szám.
Május 27. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtáránál. **Kiadó-hivatal** : Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

27 KRAJ CZÁROS KIRÁLYOK.

AZ Ó-SZEREN, a szibvásáron
Láthattál eddig télen nyáron
Táblát fityegni, s lógni onnét
E két kövér számot „27.”
Utána két betű jött: „k. r.”
Kihívólag utad állták el.
Sóztak 27 krajczáron rád
Sinyont, csokoládét, napórát,
Gitárt, valódi talmi ékszer,
Juh túrót, perzsa sált elégszer,
Mozsárt, illatszert, csizmahúzózt,
Tömött mókust, és békanyuzót,
Ambróziát és hőzentrágerzt,
Barometert, húrt, salamandert.

Becsukhatják már az ily boltot!
A czár ütött reájuk foltot!
Szatócsbazár nem versenyképes
Az ő uj üzletéhez képest.
»Itt kaphatók«, de »mindenáron«
Királyok 27 krajczáron!
Prédál, hogy rá ne bűzhödjék a
Melegben a vásott portéka.

S hogy kelendő legyen a kelme:
Még ráadást is ad ökelme.
S ha nincs vevő, semmi alkúra:
Ott a secundo genitúra,
E módon elkelnék aztán sok
27 krajczáros királyok!

Köthet nála oláhság, ráczság
Jutányosan királyra vásárt.
Csak oly szegényes királykára,
A kinek hátán van a háza.
Kormánybotja mogyoróvessző,
Fogni kénytelen azt se lesz ő,
Megmenti ettől a czár marka.
Utópia a birodalma.
Máléból van a koronája.
(Mint az arany: ez is csak sárga!)
Egy kozák káplárból a testör-
Serge kitelik mindenestől.
Ugy sem lopják el a zsványok.
— Szegény 27 krajczáros királyok!

Don Pedrő.

EGY MUSZKA KOSSUTHNÁL.

Szarapov fiatal muszka meglátogatta Kossuthot s megírta nekem mit beszélgetett. Hogy való a mit ir, arról biztosít engem Szarapov jelleme.

*Hevesi József,
de Kecskemét.*

Ime a levél: Kossuth igen barátságosan fogadott. Tisztelem és bámulom a nagy állámférfit nagy tudományát és lángeszét, de az orosz szellem életébe úgy látszik eddig nem volt képes magát beélni. Megmagyaráztam neki, hogy a panszláv szövetségbe a magyaroknak, románoknak és görögöknek be kell lépniök vendégekül.

Vajon? kérdi Kossuth.

Igen, mert a panszláv szó Oroszországba jó hangzásu.

Említette a kancsukat.

Én mosolyogtam.

Mi is az a kancsuka? kérdé erre Kossuth, ki-vel hamar megbarátkoztam.

Ártatlan szer. Ha nem is ártatlan, bizonyosan nem olyan borzasztó, a melytől tönkre mehetne egy nemzet. Ha az oroszokat nem teszi tönkre: nem volna szép, ha a vitéz magyar nemzet félné tőle.

Beszéltém a muszka kulturáról. Elismertem, hogy a köznép még igen barbár. De a közép osztályban már akadnak intelligens elemek. Példa rá Vutkinof és Snapszinszki.

A nihilistákra is ráfordult a beszéd.

Mik is azok a nihilisták? kérdi Kossuth.

Meggyőztem, hogy ártatlan időtöltést üző fiatal emberek és ifju nők.

Hát azok a skopcok, vagy hogy is hívják őket? Ezek institutióját csakugyan nem szeretném meghonosítani nálunk.

Mosolyogtam. — Azok a skopcok épen olyanok, hogy Magyarország jó volna számukra propagandát csinálni. Nagy haszna válna ebből a magyar tudománynak, mert a statisztikai népszámlálási kimutatások évről évre könnyebben meg volnának ejthetők.

Kossuth megadta magát.

Én azon meggyőződéssel távoztam Kossuth-tól, hogy a mint én megszerettem a magyar nemzetet: Kossuthot sikerült megnyernem a panszlávok tiszteletének. Servus, Sergus —

*Sergius,
„magyar“-muszka.*

INSPIRÁLT VEZÉRCZIKK.

Külügyérünk genialitása.

(☞) Végre kiderült, hogy a furtös fej alatt a diplomatia lángesze lobog.

Fel van fedezve azon archimedesi pont, a melyből a monarchia boldogsága kellő kerék-vágásba zökkenhető.

Secundogenitura!

Igen. Secundogenitura.

Bosnyák-szerb-montenegrói fejedelem — magyarosztrák érdekekben.

Tiszta munka.

Épen olyan tiszta munka, a mint, hogy genialis gondolat.

A bosnyák-szerb-montenegrói fejedelem vagy a muszkával köt szövetséget, vagy megölik a bosnyák-szerb-montenegróiak.

Mi történhetnék egyéb?

Legfeljebb az, hogy elúzik, és trónra ül egy muszka nagyherczeg!

Egyéb nem történhetik.

És mi mindegyik esetben megtartjuk — az actio szabadságát.

Tiszta munka.

„KI LESZ NAGYOBB?“

XIV. Lajos: »Az állam én vagyok.«

II. Sándor czár: „Én Európa vagyok!“

(Majd még csak ezután!)

Fővárosi halandóság.

Pirulát akar árulni egy vállalkozó patyikus a Dorottya utczában. Az nem lehet! kiált a nemes patikarius grémium, és hivatkozik az ő kedves barátjukra és pátronusokra Patru-Bányra. Nem lehet, mondja Patru-Bány!

A Dorottya utczában éhen halna a könnyelmű! Hanem sem Patru-Bány főorvos sem a nemes patikarius czéh nem ellensége ám azért a közegészségügynek. Ok is ajánlják, hogy a fővárosban szaporíttassék a gyógyszer-tárak száma egygyel. A ki vállalkozni akar: nyisson mediczina trafikát a Rákoson, a gólya-kocsmá és Palota között. Itt nem árt a patikariusoknak, és ha szorgalmas ember, megél holtig. Ha addig sem él meg, akkor csakugyan élhetetlen.

Hariri macskái.

— Oh atyánk, oh sejk! mit vétettünk ellened? Küldj inkább az orosz táborba a világos veszedelembé, mint a pesti állatkertbe a bizonyos halálba!

Javaslat

a muszka-financiák rendezésére.

Minthogy az orosz államkaszszába a magas hivatalnokok igen mélyen belemártogatják kezeiket; s minthogy méltóztatik nekik abban a rúbeles zsacsók közül keveset hagyni; s mivelhogy már a külföld előtt hitel nem igen akar akadni; és mert a kényszerkölcsönre mármár »nihil«-lel felelgetnek; s miután pedig előbb még a törököt is tönkre kellene verni; s minekutána a török állampénztárban is kellene valaminek lenni, hogy azt onnan el lehetne venni, és mindezt a sok pénzt keresztyéni czélokra: a törökök agyonverésére, Európának Oroszországba leendő bekebelezésére, rabszija fűzésére, bilincsekbe verésére, jól végig kancsukáztatására és Sziberiába deportálására fordítani lehessen: —

alulirott a legkancsukázottabb tisztelettel az oroszok kitünő diplomaczkói karának lábaihoz lerakom bizonyos sikerü indítványomat:::

Neveztesék ki Csernajejj Oroszország legfőbb földönfutárává;

szalasztassék el az európai városok minden lóversenyeire;

s mivel bizonyos igaz, hogy az ő utolérhetlen lábaival a leglovabb ló sem bírja ki a versenyt: tehát ő minden néven nevezhetendő díjat kétségtelenül elnyerend s minden tételt zsebre teend, még a Kincsem elől is:

óvatossági szempontból, — nehogy Csernajejj ur igen félre találja rakni a nyerendő díjakat, — egy ellenőrző bizottságot is javasolnék Csernajejj mellé; kik hogy vele lépést tarthassanak, minden egyes bizottsági tag alá egy-egy jól betanítandó sólyom lenne rendelendő.

Ily módon az orosz pénzügyi viszonyok rendeztetvén: a fölösleges milliókból Oroszország képesítve leendő nagy missiójának akadálytalan fogantatására.

*Egy ügyefogyott
muszkavezető.*

Peczek Demeter levele.

Zimonynál, a lógerben.

Kedves szülő apám, anyám!

DE MÁN lesz valami, mer az ájer nagyon puska-porszagu és asztán a minap is az vót a befélben, hogy a leginység a sarfe patronokra vigyázzon, és oszt a tiszt urak is egisz nyájassággal konzerválnak velünk, péidának okáir aszongya nekem a mutkor a lajtinant úr Stibli, persze nimetül mer a tiszt urak a sarzsikkal csak nimetül beszilnek, de hisz mos jut eszemben keetek nem is tuggyák, hogy engem virtigli káplárnak beförderoltak, tehát mondom egisz szeliden így szót hozám »szí her Pedzek, szí színt ájn praver man!« Má pedig ha a nimet így szól a magyar emberhez, mer hej! a nimet mind hunczut, akkor kutya jár a kerbe. A fű lajtinánt úr pedig a Krgrics a ki mindéig csakstrófolt s egyre másra adta a czakumpakot meg a dunklit: az ojan mos mint a bárány, a mutkor is 2 foréntot adott, hogy a kompánia menásziját beszerolják, és a kapitány úr Csúvik, hogy az kompánia jól lófsritolt, minden leginynek egy verdungot, a sarzsiknak pedig 2 verdung gugyit fizetett. — Ijen most itt az ílet, nem lehet semi panas, csak osztán sokáig így is tartana. De érzem én valamiről, hogy nemsokára **háboru** lesz mán csak az is megmagyarázza a dógot, hogy még el se kezdődött és mi az egreczirozáskor furtunfurt csak **lófsritot** csinálunk.

De azirt keetek sohse epekedjenek én utánam, mer én nem filek, egy virtigli sarzsit megmenti az ő tudománya. Firnájsz az ojan káplár a ki az ő hadi ösméreteit s hozzá két lábait, melyeket Isten ada neki, az véres csatában nem tuggya használni. Aztán pedig mitől jó az Ukáczius ágyu? majd odalű az a muszkának, tom hogy megemlegeti még 60 esztendő korában is ha megíri.

De magamra nizvist én még szeretnék egy kis háborut, mer akkor van dufla lénung és dufla porció mindenből, prófont a mennyi kell, és még a ki süczer azonfelül faszol minden nap 10 vasat. És osztán a háboruban avanszérozni is lehet, a ki vitéz ott még óbester is válhat belőle.

It az grániczon nagyon jól megy sorunk, mindéig csak rastolunk s pipaszó mellett köpködünk át a szervianusok országába. Fránya egy nip az, keetek el se kipzelhetik, akkora ületet hordanak a nadrágukon mint az édsapám szeredása, de hogy mir, azt én nem tom, czukszfirer úr Flinta — ő is avanszirozott — aszogyia ugyan, hogy a mutkor is jó hasznát vették annak, mikor háboruztak.

Egisigetek-é keetek odahaza? hát a Böske mit mivel? Tisztelem csolkolom mindanyiukat, ípeg most fuják a csapisztrángot, megyek vizitálni a czugot, mert az iczaka eltanál jönni az inspekziós tiszt ur, és oszt ha a leginység, meg a rüstung és a mundur nem lesz ordungban, könnyen strófot kaphatok, pedig egy sarzsinak nem szabad hogy a kondujlisztájában stróf legyen beirva.

Isten keetekvel és gyöngyharmat!

Hármat rikkantott már, hármat rikkantott már

A rigó, a rigó, a rigó.

Nem parancsol nékem, nem parancsel nékem

A bíró, a bíró, a bíró.

Maj parancsol Ferencz Jóska

A császár,

Kinek szalutéroz-, kinek prezentéroz-

Ni muszáj, ni muszáj, ni muszáj!

Kelt az grániczon, piros pünköst napján az 1877-ik kalendáriumi esztendőben,

hű magzatjuk

Peczek Demeter s. k.

Korporal a k. k. Mollináry Regmtben.

AZ OROSZ FŐHADISZÁLLÁSRÓL.

— Az Üstökös legeredetibb tudósítójától. —

AZ OLÁH HATÁRON csakis úgy juthattam át, hogy az »Üstökös« egy Csernajefferhez intézett levelének sorai között voltam elrejtve. (Az oláh, mint a muszka-román conventio bizonyítja, nem veszi észre, mi lappang a sorok közt). A czár által vezérnek alkalmazott utólehetlen Csernajeffernek rendkívül be volt fűtve a szobája, azon orosz fával, melyet ő szokott a tűzre tenni. Ő excellentiája különben udvariasan fogadott, s csak magában káromkodott.

— Igen örvendek, oh taskendi hős, — szólék,

— hogy te is rövid időn mint énekes fogsz föllépn.

— Én?! — szóló dühösen kirugva a széket magáról, hogy csak úgy ült aztán a levegőben.

— Igen; úgy hallom, hogy excellentiad szerepe bizonyos nagy ária fog lenni; ha nem családom, talán épen a bulg-ária.

A taskendi győző most megmagyarázta, hogy ez a Bulgaria: ország... **Ta bló!**... Azután folytatá: — Ön bizonyosan Romániát sem ismeri?

— Románia, Románia — törtem a fejem; — annyit tudok, hogy a mania bizonyos rossz betegség. Ez a románia is bizonyos olyan nyavalya lesz. Nemde?

Ő ecxja most dühösen csapta kardját az asztalra.

— Minő pompás kard! Pengéje mi keményen van verve! szoltam némi czélzás nélkül.

— Meghiszem azt!

Aztán mily bőkézzel van megfuttatva — mondok ismét czélzás nélkül. Nem deligrádi készítmény?

— Nem! — mondta ő ecxja hosszan elmélázva.

— No, még csak épen fel kell kötni! szoltam újra czélzás nélkül.

Csernajeffer most elbeszélte, hogy Romania független leszen, s épen jelenleg proclamálják a királyságot.

— Igen, épen magam is hallám az üdv-baklövéseket.

Csernajeffer kísérteltatott a harctérre, — persze nem ő ment hátul, mint szokása. Mondhatom, a muszka-oláh-kozák legénység formaliter ég a harczikédvtől, — naponként ötben-hatban meggyul a pálinka.

Ágyuik ki vannak próbálva: ezelőtt mint kemence-csővek voltak alkalmazva; tehát már voltak tűzben! A csapatok mozgása a csatában megfoghatlan könnyűséggel történik; annál is inkább, mert hogy a legénység el ne maradozzon: betanított juhászok ügyelnek fel.

A napokban mindenki a Dunára volt rendelve, hogy a törökök átkelését megakadályozák. De mert a Duna folyó víz: ök természetes józan eszüknel fogva puska helyet hálót vittek a vállukon. Az első nagy rohamnak tehát hátrafelé kellett történnie. Azonban az orosz nem vesztett egy embert sem; mert az elhullott muszka vitézeket is — török golyók veszték el.

Ma az oláhok lelkesültsége óriási; érkezöben van egy nagy szállítmány malé.

Az égető kérdések.

Elpusztult a boa, meg az oroszlányok, —
Sok szép majális, hogy siratják a lányok, —
Arábiából jött két kölyök leopárd, —
Háborút mint kíván nálunk mindegyik párt, —
Mit művel az angol, fel kel-e a román, —
Az orosz lobogót kitűzte-e a bán. —
Kire hallgat vajjon Gyula gróf, Andrászi, —
Sprengölve van-e hát roulette, nasivási, —
Nyert-e megint Kincsem, — francia államcsiny, —
Gyógyit-e az idén megint madám Dalcsin, —
Kié vajjon holnap Plojesti, Ardahán, —
Volt-e öngyilkosság a mult héten. és hány, —
Kap-e bankettet a jó Admed Hariri, —
Ki adja a bankot, szuszszal melyik bri, —
Meddig marad még a gratiuos Donadjo, —
Mikor mondhatjuk már: „madam Kauzer, adjo!“ —
Hova lett szép hajónk, hova lett a „Klotild“ —
Ki fogad szót holnap, ki parancsol, ki tilt, —

Mind ez a sok kérdés nem olyan zavaros,
 Mint a vized Tisza, mint hullámod Maros,
 S a hol most a vizár kegyetlenül arat,
 Hazám szép városi, hires Szeged, Arad!
 Attól félek csupán, hogy e veszély alatt
 A nagy közzésvétekből nektek mi sem marad.

— ? —

Miért nem praktikus a jogász-uniformis?

Bakata Feri. De bolond gondolat volt, pajtás, egyenruhába bujnotok!

Mutyi Pál. Már miért is volna az?

B. F. Mert most zikkerre veszik, hogy a kik az előadások idején a kávéházakban lebzselnek, csakugyan jogászok.

A KÉT ÖSÖS.

Derby. Hej! holla! kartárs, alszol? Már a te Kárpátod körül arat! Mozogj hát!
Andrássy. De biz a te határodát dézmálja. Ne fekjüd hát a füleden!

(A kölcsönös szöváltás tovább foly. A kaszás pedig tovább kasz . . . -abol.)

Ártatlan.

- Anyácska, mért nincs nekem is olyan kis testvérem, mint Gyulának?
 — Kérdezd ezt fiam az apától.
 — Igen, de én azt akarom, hogy apa ne is tudjon róla, egyszer csak majd ha haza jön, megmutatjuk neki.

A komlókerti daltársulat rózsás naplója.

Április 15. — Hála isten e hónapban már még se panaszkodhatni, hogy éhen vesszünk. Ma este két vendégünk volt! Igaz hogy németek voltak és keveset költöttek; de legalább fogpiszkálóra való már csak jutott... Majd tán harapni való is akad hozzá!...

- 26. — Ma este egy zsidó család volt itt, hazafiasságból. A pénztárnál a belépti díj felét lealkudták. Otthon vacsoráltak meg. Az öreg ur egy üveg szikvizet rendelt magának, a többi számára cukrosvizet kért; a cukor a mámi zsebéből telt ki...

Május 7. — Végre tehát ismét egy vendég, s mi több magyar hírlapíró! Kíváncsiság hozta be. Az egész társulat dörgő »csokjasákban« tört ki! Éljen.

- 24. — Egy pár tót atyafi vetődött be úgy 10 óra tájban. — Megittak egy pár itcze pálinkát amit magukkal hoztak. Nem akarta kidobatni a bérlő, mert örülnünk kell a hazafiasság ily nyilatkoza-

tainak is. De hát a magyar közönség? ez az amit szemünk hiába kutatnak! Tán csak nem attól félnek, hogy itt rájok akad a muszka?! stb.

MEZŐTÚROS GALUSKÁK.

Nagy halott volt Turon, s elhívták a borbélyt hogy borotválja meg. Ugyanakkor hívták egy kisasszonyhoz fogat huzni. Ez nagy sietségében a halottnak kihuzta a fogát, a kisasszonynak pedig már az állat kente, mikor felvilágosították, hogy nem kell megborotválni.

A mezőberényi casino tagjai azért nem akartak a »Gazdasági lapokra« előfizetni, mivel nem voltak soha kibontva és senki sem olvasta, most a gyűlésben elhatározták hogy előfizetnek ugyan de, legalább a czimszalagot le kell szakgatni rólok.

A turi végrehajtó szemtanuja volt, mikor egy asszony a levélszekrénybe levelet dobott s belckiabált, hogy: »ez a levél Miskolcra mennyeék.«

Az agglegénység útja.

(Kimutatás a szív hőmérőjének fokozatain.)

I. Fagyponton felül.

16. *esztendő.* Az ifju urnak egy szép lányka ártatlan pillantására megmozdul a szíve.

17. *eszt.* Az ifju beszédbe szeretne eredni a szép leánykával, de nem mer; a mit mond is, csak hebegés, de azt se mondja.

18. *eszt.* A legelső, félénken lopott csók nő veszti a bizalmat.

19. *eszt.* Egy kis kiserkent bajuszt ki is pederne már, s haragszik ha az asszonyok még csak gyermeknek nézik.

20. *eszt.* Kicsipi magát ha leány társaságba megy, s tartani kezd magára.

21. *eszt.* Elrablotta szívét egy ártatlan leányka; lángolón szeret, el-elmélázik.

22. *eszt.* A leányka szegény, de ő felkiált: »egy kunyhó és szerelem!«

23. *eszt.* Gazdag szülei nem engedik, hogy a szegény leányt elvegye. Öngyilkosságot tervez.

24. *eszt.* Csintalan menyecskék kacsingatnak a már egészen kifejlődött legényre, hogy buját elosslassák.

25. *eszt.* Az időt el-eltölti velök, de emlékei megújultak, felmelegednek.

26. *eszt.* A menyecske kaczerkodik, s e miat az asszonyi erényességben keserü megcsalattatásának ad kifejezést.

27. *eszt.* Iddogál az örömök poharából.

28. *eszt.* Bátor az asszonyokkal, szemben s vége forró hív szerelmének.

29. *eszt.* Egy csinos özvegykének mindaddig teszi tréfából a szépet, míg utoljára szerelemre gerjed.

30. *eszt.* Elkésik valósággal fogni a dologhoz, s az özvegykét elrepitik előle.

31. *eszt.* Megtudja, hogy az özvegyke azért ment máshoz, mert az gazdagabb nálnál. A szerelem hevét lassu hidegtülés váltja.

32. *eszt.* Biz én nem házasodom meg!

II. Fagyponton alul.

33. *eszt.* Mindég a szerencsétlenebb házasságokat emlegeti.

34. *eszt.* Akár szép a feleség, akár nem, csak jó legyen; de minthogy konyhát is kell tartani, nem csak enyelegni: pénzt vagy jószágot is hozzon magával:

35. *eszt.* Megint a leányokon járnak szemei.

36. *eszt.* Oda van! szerelmes!! nagyon szerelmes!!! A leányka 17 éves, szép, jó s egyetlen gyermeke szüleinek, igen nagy jószág néz rá.

37. *eszt.* Egek! a 17 éves leányka egy 24 éves ifjunak adja kezét.

38. *eszt.* Még egyszer derekasan éli világát — bosszujában.

39. *eszt.* Véletlenül találkozik a 17 esztendő s leányból szép menyecskévé vált asszonnyal egy társaságban, de nem is szól hozzá; bosszantására egy megszottant özvegyet mulattat, s óh! ez alatt a keserűség erősen háborog keblében.

40. *eszt.* A megszottant özvegytől levelet kap, hogy már mikor jö utána? Kereken válaszol: hogy csak leányt vesz.

41. *eszt.* Akarna, de nem mer.

42. *eszt.* Visszavonul a vendéglői társas étkezéstől. Otthon főzet egy jó formájú szakácsnéval.

43. *eszt.* A szakácsné perlekedik vele, elküldi. Egy szegény leánykát tanítat gazdasszonyának.

44. *eszt.* Fősvény kezd lenni, s bánja, hogy fejérszépnek ajándékot vett.

45. *eszt.* Atyafiái pénzt vesznek nála észre, s járnak utána.

46. *eszt.* Ősz hajszálakat fedez föl magán, s megijed. Egyes egyedül lenni e világon!

47. *eszt.* Köszvény bántja lábát; nagyot sóhajt. Ki lesz körülöttem?

48. *eszt.* A leány-gazdasszony melegített flanelt ad lábára, s ő a leány kezét melegen szorítja meg.

49. *eszt.* Mindig tépelődik, ha valljon ezt a hűséges leányt ne vegye é el; természetesen háládatosságból.

50. *eszt.* A leánnyal enyelegne, vásárfiakat hord neki, de büszkesége még se engedi, hogy elvegye.

51. *eszt.* Valamit gyanítanak az atyafiak a házasság dolgában. »Mit gondol, uram bátyám! ?« — mondják.

52. *eszt.* Csak azt gondolom biz én, dűnnyög karszékében, hogy megszólítom ezt a leányt: volna é kedve hozzám jönnö? — Megüti a szél, vége a planumnak.

53. *eszt.* Panna! Panna! kiáltoz karszékéből, de Panna — nem hallja, vagy talán nem is akarja; szeretőjével suttog künn szobájában.

54. *eszt.* Az öreg beleegyezik: hogy Panna férjhez megyen, de háznál tartja férjével együtt.

55. *eszt.* Pannának nagyon kevés hasznát veszti. Egyedül marad.

56. *eszt.* A tiszteletest sokkal szivesebben kezdi látni, mint az előtt. Most gyakorta ebédre hívja.

57. *eszt.* Mindig panaszkodik, persze csak az asszonyokra. Pannára is haragudnék, de fél, hogy ott hagyja.

58. *eszt.* Panna egy hugát szerzeteti be maga mellé segédül. Az öreg ur meglátja a piros pozsgás egészséges hajadont, s örömet befogadja.

59. *eszt.* Inkább a piros hajadont hívja be, mint Pannát, s meséltet magának vele.

60. *eszt.* Utolsó gutaütés. Minden keresményét a piros hajadonnak hagyja.

Illusztrált győzelem.

Szt. Pétervár, május 25. Az orosz csapatok súlyos ütegeik fedezete alatt Macsinhoz jutottak. Egy ember sem esett el.

Muszka hadikészülődések.

Karsz redoutját Lorisz Melikoff tábornok Csernajeft csizmáiból fogja lövetni, minthogy már a szurb háboruban fényesen bizonyult be azok hordképessége.

Hogy a felvillágosultság minél jobban elterjedjen az oroszoknak még közkatonaik közt is: ezentúl állandóan faggyu gyertya menázs kapnak; az az oláhok pedig, hogy tisztába jöjjenek a függetlenség eszméjével: szappant; már ugvis pénzükben van.

Miután a mi nedves, jobban állanáll a tűznek: Mihály nagy hg kiadta a minden napiparancsot, hogy valahányszor a hadsereg tűzbe megy: el legyen az va.

Minthogy az oláh katona nagyon musicalis, s a zene lelkesítőleg hat kedélyére: furulyául puskák fognak berendeztetni, melyet ők fujnak, a szláv-testvérek pedig szívességből billegetnek.

Ez intézkedések gyakorlatiségéből is megdöbbentő színben állnak előttünk az orosz győzelmi kilátások!

OLÁH »GLOIRE«.

Függetlenu vagy hát rumuny frátye,
Belétek csapott a libertátye;
Bagaria boeskort kapsz, fertátye,
Sziijat is, hátadból. Szine tátye!

Hisz nem voltál mindég ilyen mutuj.
Dráku hitte, hogy muszkává butulj!
Ma „szlávát“ bög a Gura Szatuluj,
Holnap az egész dicsőség futuj!

Napi hírek.

— Az óriás kigyó kijelenti, hogy ő nem szökött meg az állatkertből, csupán »tovább nyujtózott, mint a meddig a takaró ért.«

≡ Az atletikai-clubb miniszteri engedélylyel megmagyarította a nevét »A kintornász családra.« (Azért »család«, mert annyian nincsenek, hogy clubbot tegyenek ki; a »kintornászt« indokolni nem szükség.)

— A Petőfi-kiadás iránt hivatalos értekezletek szándékoltnak az orosz el-nyomdával.

♫ A muszka cász egy rendkívüli futárral (Csernajeft,) sakkot mondott a perzsa saknak, egyuttal megüzenvén, hogy ha nem ruzsiroz, rögtön mattot ad neki. A sak inkább »patt« akarna lenni.

+ — A secunder genituratól egy titkos európai orvos azon diagnosiot adta, hogy az nagyobb baj meg a ro-mániánál is.

Magyar nemzeti Afrikománia.

— Sport. —

A magyar nemzeti Afrikomania című aatt egylet alakult, mint neve mutatja: magyarokból és maniából. Céljok.

1) Magyarországot ellátni afrikai hővel, (legalább fényképi felvételekben.)

2) Az »Afrikai nőt« megnézni in natura.

3) A magyar néptanítóktól megvont felesleggel boldogítani az afrikafereket és tottenhottákat.

4) Miss Jelliby vágógó- és manyuéma-árva varróleány-növeldei missióját — tekintettel Magyarország házi iparának jövőjére — felkarolni.

5) Dél-Afrika 300 pöre királya közül egyet megfogni »Délslávia« trónjára.

6) A magyar állam fölösleges tökéit a csámcsám indiánok pénzintézetinél helyezni el.

7) A tulnépesedett magyarságból a Zaharára plantálni telepítvényeket.

ADOMÁK.

A kifogás.

A »Falu roszában« gyönyörködik Sára asszony a kakasülön, s különösen elérzékenyült, mikor Erzsike beleöli magát a folyóba. Kitalálják azonban, Erzsike megjelenik és mosolyogva hajtogatja magát, a nénemasszony pedig lehűtve szól szomszédjához:

— Nézze már kend, — osztán nem is vizes!

A kátéból.

Tanító: »Mért mondjuk, hogy Isten öröktől fogva való?«

Gyerek: »Azért mert az Istennek nincsen se vége se hossza«. (Értsd: se kezdete se vége.)

— Van-e az angyaloknak testök?

— Igen is van, még pedig olyan szép, mint egy kisasszonynak.

— Honnan képzeled ezt, fiam?

— Hát a multkor a plébános urunktól ment el egy taipig fehérbe öltözött kisasszony forma, kinek azt mondta plébános ur hogy: Pá pá szép angyal, pá!« (A felelet annál kielégítőbb volt, mert az illető plébános ur is jelen volt a vizsgán.)

— Láthatjuk e Ellácska, az Istent?
 — Istent szabad semmel nem láthatjuk, hanem csak nagyító üveg alatt.
 — Kitől hallotta ezt kis maga?
 — Nevelő ur mondta a multkor midőn a virágot vizsgálta nagyító üveg alatt, hogy: »Ime itt az Isten keze?« hát ha a keze ott volt, maga is ott kellett hogy legyen látható.

Mikor jó a sapka.

A rekkenő hőségben utazó városi ur bámulja, hogy biharmegyei fuvarosának báránybőr süvegült a fején.

— Nem meleg az a sapka, atyafi?

A fuvaros azonban mintha nem is hallaná, szót sem felelt.

Decemberben, csikorgó hidegben, véletlenül ugyanazon fuvaros viszi ezt az utast; a v a s k a l a p ugyancsak veszélyeztetve van a hófergetegben a fuvaros pedig fülére huzva süvegét gunyosan szól hátra:

— Most jó ám a sipta!

Békülési szándék.

Bíró elé vitték az alma lopáson ért cigányt. Minthogy volt annyi módja, hogy megtérítse az okozott kárt, pénzbírságra ítélték.

— Tekintetezs birú urám! igazsítsuk ugy váláhogy á dolgot, hágy én se károsodjam, s a gázdsá se kápjón semmit.

Temetői humor.

A m. csáthi temetőkertben olvasható a következő sírirat:

Boldog a ki meghal,
De hogy is ne vólna!
Nincs oly hű keresztyén,
Ki ellene szólna.
Gencsy ur szakácsa
Nyugszik e sírboltba,
Még halt már, odavan,
Többé szó sincs róla.

Ugyancsak onnan való ez is:

Ugyan ki sírja ez?
Tán a Kis Andrásé?
Már az valósággal,
Azt gondoltam, másé.
Nem másé, az enyém,
Igy példamból lásd-é:
Az élet halálnál
Ugyan mást hát ád-é?

A miskolczi temetőben pedig egy ifju leány síremlékén ez olvasható:

Itt nyugszik egy elfelejthetlen kincs.
Ki az szüléinek nagy szivreható bilincs.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Beszédmegrendelés.

Méltóságos ur!

Alázatosan kérem Méltóságodat, hogy sziveskedjék nekem alólirottnak egy beszédet »r ö v i d e n« írni. E hó 18-dikán a h. i. dalegylet zászló szentelése lesz és ehez meghiták B. M. lelkesz urat és engemet is hasonlóképen szólalni; de én ilyen szentelésnél többet részt nem vettem és ennél fogva nem is tudok illő beszédet készíteni; tehát e kényszerítet engem a Méltóságod segélyét felkérni. — A beszédben meglehet a román atyafiakat is említeni és ne terjedjen több mintegy husz vagy huszonot sor írásra az egész beszéd.

Levélezim.

Az apa következő czim alatt irt időközben nevét magyarosított fiának:

Tekintetes

Erdődi Gusztáv szül:

Haracssek Ignácznak.

Becsés emléék.

A csongrádi nagy térképen, melyen a határleírás van, a beltelkek rajzán keresztül kiczifrázva borzasztó nagy betűkkel következő írás olvasható:

»Kossuth ist ein Hund ein Dieb. und Rauber von der ganzen welt.
Der Teufel hat jezt schon sein Freude mit er noch lebt.«

Mikor 48-ban a németek keresztül mentek s mindent felhánytak, akkor irhatták reá.

Házmesteri irodalom.

Ezn a hazba elsőögusztusra kiadó egy lakas uczra amel al kit szoba olgaf is élőszoba iles komra, péncze podlas konyha.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Tisza-Beő.** Jelesek. Egy kalap alá fogtuk a szellemrokon termésével, hol megférnek együtt szépen, mint Péter és Pál a naptárban. — **Mihály deákból** ember válik. Kalamusából rózsaszin tinta áradoz. — **Kenőcsy Ragasz** — a kosárban ragadt. — **Da Capo.** Kitünő és alkalomszerű. Perczegtesse bátran, az »Üstökös területe nem semleges! — **Bereg-szász, G. Zs.** Folytassa, csak rövidebb előadásban kérjük. — **„Az alföldi kanász élet.**“ Nem oly rossz vers, mint a szerző gondolja, hanem még rosszabb. Meg is fog jelenni — az okmánytárban. — **Debreczen, —ó— a.** Sikerült. Az adandó életjelekben bizunk. — **Több kéziratról** a jövő héten.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státionteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Különös figye-
lemre méltó!

A hirneves
dr. FORTI-féle
sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasz-
tó, érlelő s fájdalomat
csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztos s egyszerűs-
mindeddel gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Egy cso-
mag ára 50 kr, nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással
együtt postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész úrnál
király-utca 7. szám

Bécsben Pleban F. X. gyógyszerterében, István tér 1. sz.
Dr. Girtler F. gyógyszerterében, Freising 7. sz. Herbabny G
gyógyszerterében, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — Grác-
ban: Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren.

Továbbá kapható Budapesten: Jezovits M. a nagy (3-
korona-utca. — Formágyi F. gyógyszerész három korona
utca 26. szám. — Ifjabb Dr. Wagner D. a váci-utca
és a nagy Kristófház cizmett gyógyszer., váci-utca és
a Kristóf-tér sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-
boulevard 59. — Egressy R. gyógyszer. nádor-utca 2. —
Telkesy J. udvari gyógyszerterében a várban, — Wla-
schek E. gyógyszerterében a Krisztina városban. — Frum
J. Schwartzmayer K. gyógyszerész, viziváros főutca.
— Eiszdorfer G. gyógyszer. Tabánban (Ráczváros) főutca.
— Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon Rozsnyay M.
gyógyszer. úrnál. — B.-Ujfalu Sárhély L. — Békés-Csa-
bány: Biener B. — Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. —
Debreczenben: dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göllel
N. — Duna-Földváron: Náhhera P. — Egerben:
Schüttig J. és Köhler Lőr. — Eperjesen: — Isépy Gy. —
Érsekújvárott: Conlegner J. — Gyöngyösön: Mersits
N. — Győrött: Lehner F. — Huszton: Teodorovits J. —
Jászberényben: Teschler E. — Jolsván: Kecskésy T.
— Kassán: Koregtó A., Wandraschek K., Megay G. és
Hegedüs L. — Késmárkon: Generisich C. A. — Komá-
romban: Grötschel Zs. — Léván: Boleman Ede — Me-
ző-Berényben: Baranyi N. — Miskolczon: Dr. Csáthy,
Szabó és Mayer R. gyógyszer. — M.-Szigetén: Héder L. —
Mítroviczon: Kerstonoschitz A. fiainál. — N.-Kanizsán:
Prager Béla. — N.-Károlyban: Sötér J. — N.-Szomban-
ton: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzella M. és Molnár
J. gyógy. — Nyirbáthoron: Sztruhár J. — Nyiregy-
házán: Korányi J. gyógyszer. és Kovács S. — Pakson: Ma-
latinszky S. — Pécsen: Sipőcz J. — Pozsonyban: Pisz-
tory B. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombaton:
Hamallár K. — Rozsnyón: d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch
J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Gallik G. és Pintér F. — Sü-
megen: Stamborszky L. — Szathmáron: Bossin J. —
Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Debála Gy. — Székely-
hídon: Szabó J. — Szombathelyen: Pillich F. — Tar-
pán: Monó T. — Temesvárott: Pecher J. E. és Pap J. —
Tecsőn: Ágoston Gy. — T.-Ujlakon: Rojky G. — To-
kajban: Dr. Juhász P. — Ungvárott: Lám Sándor
gyógyszer. Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — Vesz-
prémben: Ferenczy K. — Villányon: Fekete E. —
Zirczen: Tejfel J. — Zólyomban: Stech L.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. és Wolf J.
— Brassón: Fabiek E. és Gyertyánffy J. és fiainál. — Hát-
szegen: Mátéfi B. gyógyszer. — M.-Vásárhelytt: Buch-
ner M. — Szászváros: Rekert E. K.

Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője
Forti László. Lakása: Buda, ráczv., Ferencz-tér 719. sz.

Mulattatásul!

Hamak függő hinta-ágyak.

könnyen magával vihetők, gyermekek szá-
mára frt 2.70, meguőtteknek valók forint
4.85, 1000 font: hordképességük frt 6.85,
finomak 14.50, 22—25 frtfg.

Hinta-ágy.

Torna-eszközök: Hagcsós
kőte frt

8.25, kötélhagcsó 8.50, maszkótél 5.40, csomós kötél 7.80, hagcsós tra-
pez 8.50, trapez karikákkal 8.80, gyermekhinta 13.50, dr. Schreber-
fele teljes torna-eszközök iskolával frt 14.50. Tornagyógyók kilo 30 kr.

Elpusztíthatlan pa-
názószövedék
uti (lan) kelméből frt 4.50—10; közönséges kézi-
ládák frt 3—6.50; nagy uti-ládák frt 8.50—15; közönséges uti ládák
frt 4—7; finom női-ládák, nagyok frt 16—4 (hosszuság megjelölése
kivánato); uti-zsokok frt 2.80—7; bőr uti-áskák frt 3.50—9, szeles
fenekűek frt 4—12; válba függeszhető táskák frt 1.80—12; uti-
necessairek frt 5, 6—8; új plaid- és esernyő-tekersek frt 6, 6.75—
12; plaid-szjjak 95 kr.—frt 2; pinczetokok frt 3, 5—8; legkényel-
mesb tábori ágy: új angol uti-takaró légpárnával frt 14.50.

Adómentes Flobert-pus-
kák

csél- vagy madár-lövészet
számára frt 14, 18—27;
száz golyós gyutacs 50 kr.—frt 1.50;
seretes 1.50—2.60; kipróbált hat-
lövőtű revolverek frt 6, 8—
10; vészetek frt 8, 10—12; bul-
dogg-revolverek frt 17, 19—21;
bot-fegyverek frt 7, 10, 17,
20—2; tüvész-bot 95 kr.; hozzá-
való nyilvessző 5 kr.; agyag-go-
lyók száza 15 kr.; mossárral föl-
szerelt céltábla frt 9.

Angol nyergek disznóőr-
ből frt 15-

35; új gepműves nyergek frt 22—
50; feszítő-zablák frt 2.65, 3.50;
kettő-zablák frt 4.80—10; ken-
gyelvas-szjjak frt 2.50—3.50; he-
vederek 2.00—3.60; nyergetakarók
(fiszasztók) frt 3—5; kengyelvasok
frt 1.60—3.50; nyerges-zablák frt
1.80—3.75; trenzlík 50 kr.—frt
1.50; sarkantyúk 90 kr.—frt 1.50;
riaceros lovaglő-rezsek 60 kr.,
finomak 1—7 frtfg.

Fürdő- vagy uszó-főkötők,
uszó-ívek frt 6, 7—8;

ezekben hordható fürdői hévmé-
rők 50 kr.—frt 1.50; sziva-
csok stb.

Halászat: Horkász-zsino-
rok 1.00 kr.—frt

1.50; halász-botok frt 1, 2, 3—5,
kerékekkel frt 7, 12—16; haló-
csok-lyegek 7—20 kr.; halók stb.

Szeszszel használható léghajók
70 kr.—frt 1.80; lampionok
15 kr.—frt 1.60

Camera obscura, új tájkép-fü-
kőr rajzolás- és szórakozáshoz,
frt 2.75, 3.50, 4.75—6.

Botanizáló-szelenczék
1.40, 1.80, 2—2.70. Rugany-labdák.

Nagyobb sipládák, 4, 5, 7 da-
rabot játszó, frt 10.80—16.

Ércz-czimbalom,
mely folyton tisztán hangolva ma-
rad, frt 1.60, 2, 2.50—3; ketek-
távás félhangokkal frt 5.

Nagy kuglizó bábuk

frt 2.25—2.50; lignum sanc-
tum golyók frt 1.40—4.

Levél által is megrendelhető következő czim alatt:

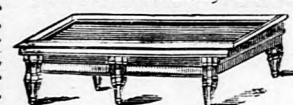
KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPESTEN,
Dorothy-utca 2. sz.

Vargovics István billard-gyára.

(Ezelőtt Schwendtner és társa).

VIII. kerület, ősz-utca 13. szám.

Gazdag tarát tartal-
mazza mindennemű: il-
lardoknak és kávéházi
szereknek a legolcsóbb
árakon. Különösen fel-
hivom a t. közönség figyelmét az ujjonnan feltalált ket-
tős mantinellű billardokra, melyek kupjátékra (Kegel)
és Carambolra valók, valamint a márvány lappal ellá-
tottakra, melyek általában igen gyakorlatiakká vannak
elismerve. Javításokat mindenkor pontosan eszközölök.

Gyönyörű szép
HÖLGYRUHAKELMÉK

a legkedvezőbbben megszerezhetők

8364

HAMBURGER ADOLF-nál,

Budapest, koronaherezeg-utca 8. sz.

Mintak kívánatra azonnal ingyen és bérmentve bárhová küldetnek.